

MEMORIA,
quam
MARIAE JACKOSCHIAE,
Uxori desideratissimæ,
MATTHIAS MACHNERUS,
Viduus superstes
statuit.

VRATISLAVIAE,
Typis BAUMANNIANIS.

CHRISTO CONSERVATORI S.

MARIÆ JACKOSCHIÆ

carissimæ benemerentis,
familiâ nobilis,
ingenio præstabilis,
arcano quidem Numinis consilio
sterilis corpore,
sed sæcundæ virtutibus,
& inprimis
devotione, moribus, obsequio,
in DEUM, Bonos, Maritum,
ac, quod rarius est,
maternâ pietate in Privignam,
ad exemplum,
commendatissimæ,

MATTHIAS MACHNERUS,

Maritus moestis.
ob merita honestatis & concordia,
QVOD MORTALE FUIT,
in spem beatæ reparationis,
HOC REQUIETORIO
cum luctu & lacrymis
sequestravit.

Exempta est humanis

Ipsis Ascensionis Dominica solemnibus

A.C. 1639 XLII.

ÆT. XXX.

*Heic Lapis ossa tegit: Melior pars vivit Olympo:
Conjugis aternum pectore durat Amor.*

Viro

Viro

Clarissimo & Eruditissimo

MATTHIÆ MACHNERO,

Inclytæ Vratislav. Reipub.

à Latinis expeditionib.

& in Judicio Orphanorum,

Notario,

*Lectis. ac Optima Conjugis
obitum lugenti.*

SI Conjux de carne Caro, de sanguine sanguis,
Si Costa ex ipsis ossibus ima viri est,
Non talis, MACHNERE, tuos dolor occupet artus,
Qualis partem animæ est perdere dimidiam?
Perdere? num fallor? Non est pars perditæ partis
Alterius, parti restituenda suæ.
Quando brevi postliminio integrata redibit,
Amplius haudullâ deperitura die.

*Ita & condolet & solatur
ex animo*

JOAN. à Pein S. Cæs. Mttis,
Consiliar. ejusdemq; Ducatus Vratisla-
vienst. Cancellar. & Reip. Syndicus.

12

Conjugis

Conjugis orbem
Sic DEUS ergo
Te quoq³, mecum haut
Dispare sorte,
Inter amicos
Haut - mihi - quaquam
Ultime, fecit?
Pergrave vulnus
Quis neget? aqua
Mente animoq³
Sed tolerandum
Hoc mage: quod qua-
cunq³ JEHOVA,
Omnia vitæ
Quem penes unum
Jura necisq³,
Sanxerit in nos:
Hoc neq³ jus sit,
Fas neq³ homullis
Carpere, nedum
Vellere nobis.
Et tibi quidnam,
Obsecro, proffit
Plangere nullo
Fine modoq³
Fata maritæ
Tâm tui amantis,
Tâm tibi amatæ?

Quæ modo curis,
Quæ modo noxis
Libera cunctis,
Leta & ovansq³
Vitam agit, idq³
Munere CHRISTI
Unius, omni a
Parte beatam,
Et malè - sani
Gaudia mundi
Illecebrasq³
Cælica ab arce
Ridet inaneis.
Dum super orbe
Horrida Mavors
Bella etiamnum
Concitat atrox:
Fata precando
Vincere necdum
Effera vitæ
Nos finit, ævum &
Nequiter actum.
Sed ruere in nos
Pergit adhuc i-
rata Jehovæ
Tota potestas.
Huicce maritæ
Conditioni

Tunc

Tunc favere,
Optime, nolis?
Absit at istud
Quàm procul abs te!
Perdita nempe
Non tua: tantum
Sed tibi facta est
Prævia, nunquam
In peritura
Secula vitæ.
Mitte querelas
Ergo, & inanis
Desine luctus.
Quæq³ cupiscis
Ipse, fruisi
Jam sine functam
Munera Pacis
Atq³ salutis.
Interea autem
Dum tibi lato ex-

cedere letho
Sic quoq³ detur,
Quæ mulierum
Flos fuit, hujus
Et benè multo,
Et benè olenti
Sparge quotannis
Flore sepulcrum.
Vivere donec
Fata jubeunt,
Vivere discè,
Ceu moriturus
Momine quovis.
Sic morieris,
Quando moriri
Fata jubeunt,
Ceu victurus
Indubitanter
Omne per ævum.

Condol. & consol. e.
scrib.

NICOLAUS HENELIUS U. J. D.
Sac. Cæs. Majest. nec non Illustriss.
Lignic. Principis Consiliarius, Duca-
tus Monstberg. Pro-Cancellarius,
inclitæq³ Vratislav: Reipub. Syndic⁹.

A 3

Dum

DUm nos vita manet, Patriæ divertimur oris:
Hæc duo sunt sola hic, Exsul & Exsilium.
Maturâ cui morte datur decedere terris,
Huic Patria, & Patriæ redditur ille suæ.
Id tua perpendens Uxor, MACHNERE, petivit
Natalem placidâ morte soluta locum.
Corpus humo tegitur, primos quæ contulit ortus:
Spiritus ad DOMINUM, qui dedit ante, redit.
Parce querelarum! pars utraq; reddita rectè est:
Corpus habet Mater, mentem animamq; Pater.

BERNHARDUS GUILIELMUS
NÜSSLERUS.

Sic, MACHNERE, Tuam maturo funere raptam
Desles, nec gemitus nunc cohibere potes?
Scilicet ex oculis prærepta, ex pectore non est
Caratuis Uxor, sua vis amoris amor.
Condoleo lacrymans; verùm modus esto dolori:
Quæ tibi grata fuit, gratior illa DEO.
Terminus est fixus vitæ; stat dia voluntas:
Hinc tibi complacent, quæ placuere DEO.
Vixit, vix vixit; jam cæpit vivere, nata
Qui superest nobis mansio fixa, locum.
In quo nunc peragit securam tuta quietem
Defuncta, & solida gaudia pacis habet.
Nos mala quæq; manent; rigido cum milite vitam
Ducimus, armatâ cui licet omne manu.

Cætera

Cætera quis nescit? resonant loca cuncta querellis:
Rumpe moras, venias, dum fuga nulla, DEUS!

GASPAR FABRICIUS, JC.
Illustr. Judic. in Territorio Gold-
berg. Præses, Reiq; publ. ibid.
Proconsul.

MARIA MACHNERIA.

anagr.

MIRE CHARA ANIMA.

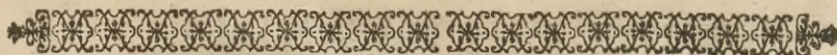
Breslensis, MACHNERE, fori dignissima fama,
Quem Musæ clarant carmine, jure Themis:
Non miror, vidui revocatum ad tædia lecti
Te JAKOSCHINÆ funera flere TUÆ;
Quam Genus, & Pietas, Castusq;, Fidesq;, Laborq;
In superum eximiâ laude tulere polum.
Nec miror tamen, hanc tibi subtraxisse Maritam,
In quo nostra sita est Vitaq; morsq;, DEUM.
MIRE CHARA ANIMA, hunc licuit dum cernere So-
lem,
Vixerat Illa Tibi, vixerat Illa DEO.
Pluribus optabas annis Tibi vivere CHARAM:
Orbe trahit CHARAM JOVA sibi citius.
Quid facias, MACHNERE? Sile. Tibi vixerit; esto.
Inter celsa DEO sidera vivit adhuc.

Corpore

Corpore quin etiam, mundi post busta, recepto,
Æternum vivet tota DEO atq; Tibi.

*Præstantisf. Dni Vidui
& nunc - luctui,
& semper - amicitia
operam dare volens fideliter
facieb.*

M. ELIAS MAJOR P. L. C.
Gymnasii Vratislaviensis Rector
& Profesor, Cæterarumq; ibi-
dem Scholarum Inspector.

TUMULUS.

HAc recubat MARIE JACKOSCHIA nobilis urnâ,
MACHNERI Conjux delitiumq; Viri.
Fæmina, quam Pietas semper comitata Fidesq;
Quicquid & Uxores ornat, alitq; decus.
Qui transis, Viduo solatia viva precare:
Defunctæ requiem, fata beata tibi:
Et mortis memor esto: tui memor hæc ut ubiq; est.
Morte caret, mortis qui solet esse memor.

MARIA JACKOSCHIAS.

per anagr.

HIC ARS AMICA SOCIA.

HIC, (in corde tuo) Conjux MACHNERIS AMICA
ARS SOCIA est. doctum seligis ergo Viram.

Connubioq;

Connubioq; tibi junctum veneraris amasq;
Omnibus ô Doctis Fæmina digna coli.

CHARIS AMICA SOCIA

SIt scabies germana Viri mala fæmina, quam tu
Dixeris ex Hecubæ posteritate satam.
Huic, quam MACHNERI decus & cor amabile dico,
Huic SOCIA & fuit & mansit AMICA CHARIS.
Hæc oculis, hæc ore suo jucunda, Maritum
Noverat ingenuis exhilarare jocis.
Ergo quid mirum, si nunc lacrumatur ademptam?
Absq; probâ Sociâ vivere velle, mori est.
Ni DEUS emplastro Verbi data vulnera sanet,
Hoc nullâ Medici tollitur arte malum.

Facieb. Lefsnæ Polon.

sub febris carnivorâ

JOHAN HEERMANNUS P. L. C.
Cæbenenf. Past. emeritus.

NON fuit hæc postrema tuæ Laus Conjugis, hujus
In funere ut TSCHERNINGIUS
Solitas ferebat gratias;
Concordi in thalamo fuerit versata quod ipsa
Tecum, nec unquam litigans,
Nec verbulo contraria.
Quod vobis fuerit semper mens una jugatis,
Amorq; constantissimus,
Et invicem gratisissimus,

B

Quæ

Quæ virtus valdè est postremo hoc tempore rara,
In fæminis, quæ litibus
Et non student concordia.
Non igitur miror, te, jam, MACHNERE, MARIAM
Lugere dilectissimam,
Dolere conjunctissimam.
Vivere & immemorem nunquam constantis amoris
Uxoris hujus optumæ,
Et conjugis suavissimæ.
Sed tibi condoleo potius, quod tempore tristi
Orbatus es hac conjugè,
Et matre mæsta filia.
Ex animoq; precor, DEUS ut, qui vulnera vobis
Hæc intulit gravissima,
Sanet paternâ gratiâ.

THOMAS SCHRÖER U. J. C.
Scabinatus & Judiciorum Vratis L.
Secretarius.

Cum duo dissociat divina Proncea jugata
Corcula, non toto est major in orbe dolor.
Ast iterum talis si dissociatio fiat,
Is certè toto est maximus orbe dolor.
Tu, MACHNERE, Dices cor amabile, talia dices,
Uno qui duplex pectore vulnus alis.
SCHOLTZIA prima tori consors fidissima rapta est,
Ex oculis rapta est morte fugace tuis.

Altera

Altera nunc etiam rapitur JACKOSCHIA conjux,
Ex oculis rapitur morte fugace tuis.
Quàm grave discidium! quam dissociatio tristis,
Nil nisi cordi voros sœveta ciere sonos!
Sed quid ages? animum modò sume, & pone querellas,
Unius arbitrio cuncta patrata DEI.
Ille tibi vulnus duplex inflixit, & Idem
Te curâ duplici, crede, beare potest.
Interea charas consortes urna reseruet,
Donec ad æthereum sit locus ire locum.

condolentiam suam testaturus
adjecit

M. JOHANN FOLIMHAUS Illustris.
Ducis Lignicens. in Curiâ Duca-
li Wolaviensi Secretarius.

Nunc ego Te soler, MATTHIA, Clare Themistos
Patrone, ut moritur chara MARIA Tibi?
Unde sed accipiam solamina talia, demant
Quæ Cordi luctum tristitiamq; tuo?
Scilicet ex Topicis sacris, unde ipse parentans,
Flentibus es solitus sapè malagma dare.
Eripuit lateri qui costam, dives eandem,
Jacturam thalami sarciet Ille brevi.
Munus erat Conjunx, concessum ad tempus, ut illud,
Quando juberèris reddere, sponte dares.
Concessum reddis DOMINO, qui credidit illud;
Munus idem in coelis reddet Is ipse Tibi.

B 2

Linque

Linque igitur planctus! Angor te deserat omnis:
Rodit & extinguit Cor Animumq; Dolor.
Quod monstrasti alijs in funere ritè serenum
Solamen, lacrymis suggere jamq; tuis.

opus ædific scribb.

JEREMIAS TSCHONDER Vratisl.
Philosoph. M.

Quorsum opus est, ingens monumentum marmore po-
MACHNERE, Uxori quo suus exstet honor? (ni,
Iusta facit lesso Virtutum conscia FAMA,
Et tale ad tumulum personat ære metrum):
Cespite contegitur violisq; rosisq; sub istis
Fœminei sexûs nobile depositum.
Archetypus Fidei, & fax conjugialis Amoris,
Et Charitum omnis honos, & Probitatis apex.

In a condolenti pectore affectum

suum testari voluit

MICH. BARTSCHIIUS.

Vix tandem quæverulumprehendo plectrum,
Solvens inferias tuæ Maritæ:
Mallem quippe tibi suaviora.
Novi splenduerit quod inclutarum
Virtutum radiis decora Conjux,
Novi quàm tacito flagrarit igne,

Quos risus dederit jocosq; dulces,
Quæis curis animum sagax levarit.
Vidi quàm placido ore blandienti,
Et pro more decente basianti,
Sæpè arriseris & rosas locutus
Concordi Sociam toro bearis.
Heu quantus dolor ussit ofsa, quanto
Mens conterrita vapulavit æstu!
Cum morbo asperiore concidentem,
Præfens morte rapi ferâ videres.

Laudandus tamen, ó Amice, sortis
Duræ quod steteris gravi sub ictu,
Perspectâ pietate cuncta vincens.
Noras nempe DEI potente nutu
Nostræ curriculum regi salutis.
Noras salvifico cruore tinctos
Nulla morte, licet cadant, perire.
Nuptam posse Tuam mori sciebas:
Solvi posse jugum tori sciebas:
Vinci posse DEUM fide sciebas:
Vitæ delicias beatioris,
Et quæ plura solent levæ luctum,
Et quæ plura aliis vel ipse dixi,
Iustâ hæc omnia lance pensitabas.
Istis jungere plura quid juvaret?
In partem venio tui doloris,
Toto corde DEUM Patrem precatus,
Ut confirmet opus bonum, tenebras

Omnes disjiciat, tuamq; mentem,
Aurâ lætitiæ novâ serenet!

debita σου πικρίας E. scripsit precipiti Augusto 1641.

CHRYSOSTOMUS Schulz
Leor. Sil.

Beatis Manibus
MARIÆ MACHNERIÆ
S.

ET Machneriaden fato cessisse Mariam,
Scribita refert multis litera lachrymulis.
Deliciæ illa sui, rosa, lux, & flamma mariti,
Illaq; fœminei rara corona chori,
Exanques animâ rapitur fugiente sub umbras;
Carpit ut Hyblæas vespera sera rosas.
Sed rapidas tolerare feras, mors aspera novic,
Atq; reluctantis tristia monstra soli.
Tot sceleratorum turmas, quot sidera celum
Grande, in deliciis mundus iniquus habet.
Terapit, atq; tuos jussit pallescere vultus,
Optima præstantis Costa decusq; viri.
Vidi messem nuper succidere fruges:
Sed lolium totis pingue virebat agris.
Haud decet immitem verbis reprehendere mortem,
Est ea ter - magni fida ministra DEI.

Si

Si comburendis parcat Phlegetonte vepretis,
Preparat athereas farras metendo dapes.

L. M. Q. deproperab.
Lignici

SEBASTIAN ALISCHERUS
Ædis Petro-Paul. Diaconus.

Testari vellem promptus tibi pignus *Amoris*,
Quo, MACHNERE, colo Te, Vir amate DEO;
Nubilat ast fensus, & pectora nubila reddit,
Versus materies dum mihi *Lesus* adest.
Proh Nebulam tristem! viduas quæ pervolat ædes,
Sole cadente domus Conjuge, proh nebulam!
Spes superest: scin? Clara dies, quæ nubila peller,
Jubila cum Sanctis quæ resonare dabit.
Haud mage Amaror erit: CHRISTI jungemur
Amore,
Qui benè, qui rectè, quod facit, omne facit.

ὁλοκαρδῶς ex præscripto Apostoli scrib.

M. BALTH. ROHRMAN,
Ecclesia Auris. P.

Quod, MACHNERE, tibi placuit cum Conjuge quon-
T alorum lusu fallere sæpè diem, (dam
Hoc erat indicium sapientis nobile moris,
T este vel eventu sufficiente rei.

Humanæ

Humane speculum vitæ, mortisq; figuram
Ad vivum vobis alea jacta dabat.
Si malè quid cecidit tibi, dilectæ vè Maritæ,
Correxit miro lusor uterq; modo.
Res tamen ancipitis casus, vel vincere jactu,
Perdere vel positas sorte ferente vices.
Aspice, ceu vetitum de lege reponere talum,
Sic vitæ cursum non iterare licet.
Perdidit illa quidem vitalem humanitùs usum,
At victrix fecit cælitùs omne lucrum.
Alea jacta Tuæ feliciter exiit isto,
Quod vitæ illusit moribus arte malis:
Ac prolusit humi victoris in omine tali
Seria præcipiens gaudia mente poli.
Hæc fors Lucripetæ cæli, tibi mitiget omnem
Jacturam, inq; genis diluat agmen aquæ.
Ergo age præmissæ (vitæ melioribus actis
Ceu facis,) exemplo lude superstes humi.
Ut simili jactu (sed, fiat serius, opto!)
Par Sociæ facias Numine dante lucrum.

CHRISTOPH. COLERUS,
Professor Historiarum, & Bi-
bliothecarius.

Clarissimo MACHNERO, Amico ut veterrimo,
ita cum paucissimis optimo.

MACHNERE, cordis dimidium mei,
Quàm nullus unquam à casibus angulus

Mundi

Mundi triformis vix levandis
Eximius queat esse, cernis.
Quid Bactrianos terreat, aut Malum,
Quod vexet Indos, quætere differo:
En PATRIAM, totq; Oppidorum,
Fæda cadavera: totq; ruris
Completa spinis jugera: tot suis
Pulsos colonos sedibus: & quis hîc
Docere posset, quam sit Orbis
Heu! facies miseranda nostri?
MACHNERE, dum nos hæc mala publica,
Privus fatigat Te DOLOR, optimæ
Excelsus UXORIS beatus;
Ille tamen tibi luctuosus.
Odi profanum vulgus, & impias
Quas Scurra voces deblaterat: Virum
Hunc dictitans feliciorum,
Cui nova contumuletur uxor,
Non infrequenter, comprime, quisquis es,
Lingvam petulcam / tu, BONE, non fuge
Lugere CAJAM lege tali,
Ne sine lege fuisse luctus
Dicatur: hoc Te SPIRITUS admonet,
Constansq; cogit Te Patientia,
Invisa multis, Christiano
Digna tamen, metuensq; vinci.
Exempla si vis ire per obvia
Vah, quot BUDORGIS regia sufficit!

C

Virosq;

Virosq; prælustres acerbum
Urget idem subigitq; fatum.
Tandem quota est pars hoc MISERI? trucidis
Ad vim Gradivi, & mille pericula,
Quæ plurimos mergunt, amabit
Delitium DOLOR esse vester.
Sed cuncta rerum providus ARBITER
Adversa semper tam benè temperat,
Ne ritè confisus JEHOVÆ
ISTA nimis metuat, nec optet.

ex ipsâ mente - animi condol.

CHRISTOPHORUS FREITAGIUS
Pastor Lopensis Evang.

MARIÆ MACHNERIÆ,

Faminæ castissimæ
Tumulus.

Non hic Penelope, nunquam suspecta marito,
Quamvis mille procis sæpè petita, jacet.
Nulla pudore prius cubat hic Lucretia raptò,
Corpore quæ læso mente pudica fuit.
Ulla nec Abigail, stolidum confessa maritum,
Nec nece quæ Judith nobilitata proci est.
Æquior illa fuit, tristi hoc quæ femina busto
Conditur, inq; suum castior ipsa virum.
Nulla patrem soboles arrisit, nullaq; matri
Exhibuit menses filia nata graves.

Nec

Nec tamen his deërat proles; Erat ipse Maritus
Filius uxori; gnata marita Viro.

ANDREAS SENFTLEBEN.

Quod Tibi perpetuis agitantur pectora curis,
Frater, & assiduis fletibus ora madent;
Ecquis miretur? quis luctum sistere posset
Cognita cui tanti causa doloris erit?
Juncta Tibi sacro fidissima fædere Conjux
In flore ætatis morte revulsa jacet;
Quæ modo delitium, quæ sustentatio vitæ,
Ipsaq; vita fuit, jam Tibi cordolium est.
Quâ nihil in terris poterat Tibi carius esse,
Ablatam è terris, orbis in orbe gemis.
Scilicet hoc hominum est, ut gaudia si qua misellis
Contingant, ea sint ordia tristitiæ.
Noli igitur, Frater, nimis indulgere dolori,
Sed Tibi velle Dei sit quoq; velle Tuum.

*Fraterna cupit dicitur ergo
apponebat*

BALTHASAR THOMAS Jauranus
p. r. Reipubl. Namslaviensis
Secretarius.

PARODIA

ad 24. l. Carmin. Horat.

Quis desiderio sit pudor, aut modus
Tàm chari capitis? Luctibus adgemo,

C 2

Mi

Eusebiæ & Fidei corclum Machneria Coniux,
 Eusebiæ ac Fidei viderat exilium.
 Ergo per angustam magno conamine portam.
 Ibat ad angustam, stirps ubi dia, domum.
 Aspice faminei constantes pectoris ausus:
 Ni PES exilium, SPES tolerare potest.
 Labilis interdum PES, non SPES labilis: una.
 Jam-lapfabundum spes facit ire pedem.
 Spes ea, quæ cumulat melioris gaudia vitæ:
 Spes non fisa loco, spes benè fisa DEO.
Linquere prompta locum, fidei non dogmata, mens sit.
Non DEUS, ut Tellus, ferre recusat opem.

CHARE ANIME
 Pietatis & Eruditionis OCELLE,
 optime Machnere
 En
 adpositi Epigrammatis
 breuitatem;
 at
 debiti doloris
 de mortalitate laudabilis Coniugis
 prolixitatem
 tui
 WOLGANGI STIRII
 de animo fac.
 non nisi optimo & Christiano
 speres.

Ich habe werther Freund/ dein Schreiben gleich bekommen/
 Daß dir der grimme Todt die Liebste weg genommen/
 Als ich spaziren gieng am Reichstrom ab vnd auff/
 Vnd meines Lebens Flucht besah' im Wasserlauff /

Aus

Aus Wehmüt angeregt/ gewohnet zübeklagen
 Die Mutter/ die zur Ruh ich gleichfals lassen tragen
 Ist vor zehn Tagen kaum/ vnd eben zu der Zeit/
 Da dich betroffen hat das grosse Herzenleid.
 Ich schwere bey der Trew/ damit ich dir verbunden/
 Daß sich auff solche Post mein trauren doppelte funden/
 Nach rechter Freundschaft Art/ da wol vnd vbel gehn
 Dem andern minder nicht/ als einem zu sol stehn.
 Wann der betrauens werth/ dem eine Frau gegangen
 Zum meisten Hauffen hin/ so mag ich wol die Wangen
 Benetzen neben dir/ der du zum andern mal
 In wenig Jahren hast gemehrt der Witwer Zahl/
 Verlohren einen Schatz/ desgleichen man in Zeiten/
 Da Lüssen vnd Begier die Frömmigkeit bestreiten/
 Vnd fast ihr Meister sein/ nicht so gemeine finde/
 Trüg einer auch bey Tag ein Licht schon angezündt.
 Die wahre Gottesfurcht/ die vnerschöpfte Quelle
 Des Segens/den Gott giebt/ besaß die Oberstelle
 In der nun-Seligen/ die ihren Sinn vnd Geist
 Von dem was irrdisch ist/ gen Himmel hat geweist.
 Die Schrifft/ worinnen Gott vns zuvernehmen giebet/
 Diß was er wolle/ sey/ wie hoch er vns geliebet/
 Stets lesen/ vnd ihr nichts vom bösen sein bewußt/
 Das war ihr größter Fleiß vnd innigliche Lust.
 Hiernächst war sie vor dich/ den Herren ihrer Jugend/
 Sorgfältig/ vnd außtrieb der sonderlichen Tugend
 Bemühet für vnd für zunehmen wol in acht/
 Was einem lieben Paar das Leben süsse macht.
 Diß sind die herrlichen vnd vber schönen Gaben/
 Durch die ein Weibesbild wird an die Stern' erhaben:
 Das ist die höchste Zier/ so Fromen in der Welt/
 Den Engeln vnd Gott selbst im Himmel wol gefällt.

Mit

Mit dem/ vnd mehrern noch/ was ich muß vnterlassen/
 Weil alles ich nicht kan in schlechte Keime fassen/
 Geht nun das edle Bild von hinten vor der Zeit/
 Hingegen zeucht ins Haus die finster' Einsamkeit.
 Wann das Verhängnis dann nicht ist zu hintertreiben/
 Vnd Christen es bey dem/ was Gott wil/ lassen bleiben/
 So wünsch' ich dir nur Trost/ der Seligen die Ruh/
 Vnd folge willig/ wann mein Ende kömmt herzu.

Paul Christoph Lindner.

Conjugium Scyri lapis.

Ἄν ἔμμενοι τῶν Κυκλάδων ἔχει λόγῳ
 Σκύριο, λαῶν κείων ὄν' ἀκήροτον
 τὸ λαΐμα δύναι μὲν Ἰαλιάσσης εἰς ἡμέρις
 Ἄλλ' ἡμισοθεῖς ῥεῖα συναλύπεται.
 Λέχῳ συνδύων δὴ ῥα κένῳ γίνεται
 Σκύριο λαῶν. Λέχῳ γὰρ ἀβλαβὲς πέλον,
 Πόγων ῥοαῖς μὲν ἄλλοι' ἄλλαις σκύλλεται,
 Ἄτις πάλω δ' ὡς ἀσκὸς ἔμπλεῖ προῶν,
 Κλύδων ἀνακύπτει. Φυὲν δέ τ' ἡμισυ
 Πότμω συνδύων συμφορῶν κύμασιν
 ῥέ' ἔμπεσεν. τὸ δαῖγμα, δαῖγμα Φαίδιμον,
 Ὅσοισιν ἤδη κῆρ σαλῶν ῥέυμασι,
 ΜΑΧΝΗΡ', ἐπεὶ τάχιστα γαῖαν συγγάμω
 ἔχουας, εἰ δὲ δυσμενεῖ, κακοθέρω,
 Οὐ Φιλονείω, Φληνάφω, δολιόφρονι,
 Ἄλλ' Ὀλαβεῖ, ἀγνή, καλῇ, ἀμύμονι.
 Ἡδ' ἐνδίκως καθ' ὧδ' ἰάπεις κῆρ φίλον,
 Ἀτέραμνῳ ἢ γὰρ, ἢ κερροβόλῳ πέλει,
 Ἀτεγκτον, αἴση συγγάμοι, ἔχων κέας.
 Μάμνησ' ὅμως, Σκύριο μύθους εἰν ἀλί,

Θάκει

Θάκει ὡς ἐκένῳ, αἰὲν ἐμμένει
 τὸ δ' ἔτ' ἐν ἄλλωι, ἔτε σὺζ' εἰσαεῖ,
 Δαμῆσαι κηρ, τῇ χαμδῶν, μίμνετε.

Συμπαθείας καὶ θεραπείας
 χάριν φασ.

JOHANNES GEBHARDUS
 Habelswerdâ Silesius.

En! celebrat CHRISTI dum sancta Ecclesia Festa
 ASCENSUS, felix Mortis adiuit iter
 Uxor rara Fide, nulli Pietate secunda
 Quæ Speculum Sexûs; quæ speculumq; VIRI.
 Hoc tecum miseror Fatum, MACHNERE, dolendum;
 Sed venit à Domini, qui regit astra, manu.
 Conjux Ver celebrat cali sociata Triumphis
 Angelicis perpes perpete letitiâ.

Molliter ossa cubent, & germine, dante virescant
 CHRISTO; Tu vireas, Fautor in orbe
 urbe diu!

Debitæ συμπαθείας & solatii ergo
 scribb.

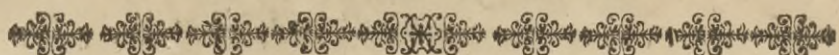
GEORGIUS SEIDELIUS
 Jauranus Magdalenæi
 Collega.

Ergo MARIA fuit Tibi quàm dignissima amari,
 Quondam delictum dulce decusq; Tuum!

Ergo

Ergo MARIA fuit Maria atq; ingentis amari
Nunc MACHNERE Tibi, cordoliumq; creat?
Define at illius lacrymis urgere sepulcrum.:
Sic sedit summo, qui regit omne, Deo.

JOACHIMUS PROFILUS.

Die Welt/so lange sie die LebensLufft zu borgen
Dem Geiste rast vergönt / gebahr mir Müß vnnnd
Sorgen:

Alß aber nun mein Leib ist Blutt: vnd Athem loß /
Läßt sie mir raum vnd rhu in meiner Mutter Schoß.
D zieht dem Leben vor / ihr Sterblichen / das Sterben:
Was man im Leben nicht / das kan man Todt ererben.

Christmitleidend seht es

Johannes Hannecke.

Ergo MARIA fuit Maria atq; ingentis amari
Nunc MACHNERE Tibi, cordoliumq; creat?
Define at illius lacrymis urgere sepulcrum.:
Sic sedit summo, qui regit omne, Deo.